ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 16ης Οκτωβρίου 2003 *

Στην υπόθεση C-388/02,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις M. Πατακιά και K. Banks, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ιρλανδίας, εκπροσωπουμένης από τον D. O'Hagan, επικουρούμενο από τον A. Collins, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1999, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης των προσόντων σχετικά με τις επαγγελματικές δραστηριότητες που καλύπτονται από τις οδηγίες ελευθέρωσης, καθώς και μεταβατικών μέτρων, και για τη συμπλήρωση του γενικού συστήματος αναγνώρισης των διπλωμάτων (ΕΕ L 201, σ. 77), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. Schintgen, πρόεδρο τμήματος, Β. Σκουρή και N. Colneric (εισηγήτρια), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού έλαβε υπόψη την απόφαση να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, τον οποίο άκουσε προηγουμένως,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 4 Νοεμβρίου 2002, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, βάσει του άρθρου 226 ΕΚ, προσφυγή με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1999, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης των προσόντων σχετικά με τις επαγγελματικές δραστηριότητες που καλύπτονται από τις οδηγίες ελευθέρωσης, καθώς και μεταβατικών μέτρων, και για τη συμπλήρωση του γενικού συστήματος αναγνώρισης των διπλωμάτων (ΕΕ L 201, σ. 77, στο εξής: οδηγία), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

Νομικό πλαίσιο και προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

2 Το άρθρο 14 της οδηγίας έχει ως εξής:

«1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωση με την παρούσα οδηγία πριν από τις 31 Ιουλίου 2001. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

[...]

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.»

3 Θεωρώντας ότι η οδηγία 1999/42 δεν μεταφέρθηκε στο ιρλανδικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία λόγω παραβάσεως. Η Επιτροπή, αφού ζήτησε, με έγγραφο οχλήσεως, από την Ιρλανδία να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, της απηύθυνε, στις 15 Απριλίου 2002, αιτιολογημένη γνώμη με την οποία κάλεσε το κράτος μέλος αυτό να λάβει τα κατάλληλα μέτρα για να συμμορφωθεί προς τη γνώμη αυτή εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίησή της. Δεδομένου ότι η Ιρλανδία δεν απάντησε στην αιτιολογημένη αυτή γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

Επί της προσφυγής

Επιχειρήματα της Ιρλανδικής Κυβερνήσεως

4 Η Ιρλανδική Κυβέρνηση αναγνωρίζει ότι, κατά τη λήξη της προθεσμίας που έτασσε η αιτιολογημένη γνώμη, δεν είχε λάβει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνταν για τη συμμόρφωση προς την οδηγία.

5 Η μεταφορά της στο ιρλανδικό δίκαιο καθυστέρησε λόγω της περιπλοκότητας της σχετικής διαδικασίας. Πριν από τη θέσπιση των αναγκαίων μέτρων, το βασικό Υπουργείο που είχε την ευθύνη της μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, ήτοι το Υπουργείο Παιδείας και Επιστημών, ήρθε σε επαφή με τα άλλα υπουργεία που είναι αρμόδια για τα θέματα που διέπουν οι οδηγίες που απαριθμούνται στο παράρτημα Β της οδηγίας και που καταργήθηκαν βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής. Είναι πλέον αποδεδειγμένο ότι οι προβλεπόμενες στις οδηγίες αυτές δραστηριότητες δεν αποτελούν αντικείμενο ρυθμίσεως στην Ιρλανδία. Επομένως, η μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη αφορά κυρίως τη θέσπιση μηχανισμού προκειμένου να αποδεικνύεται ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 4, όπως προβλέπει το άρθρο 8 της εν λόγω οδηγίας. Επί του παρόντος διεξάγονται συζητήσεις με το Υπουργείο Επιχειρήσεων, Εμπορίου και Απασχόλησης, που είναι το αρμόδιο για τον συντονισμό των ζητημάτων εσωτερικής αγοράς Υπουργείο.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

6 Κατά πάγια νομολογία, η ύπαρξη παραβάσεως πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με την κατάσταση του κράτους μέλους κατά τη λήξη της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, C-71/99, Επιτροπή κατά Γερμανίας, Συλλογή 2001, σ. I-5811, σκέψη 29, και της 11ης Οκτωβρίου 2001, C-110/00, Επιτροπή κατά Αυστρίας, Συλλογή 2001, σ. I-7545, σκέψη 13).

7 Εν προκειμένω, είναι αδιαμφισβήτητο ότι η μεταφορά της οδηγίας δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας με την αιτιολογημένη γνώμη προθεσμίας.

8 Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει επανειλημμένως κρίνει ότι ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να προβάλει διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξεώς του προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη εφαρμογή μιας οδηγίας εντός της ταχθείσας προθεσμίας (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2002, C-352/01, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 2002, σ. I-10263, σκέψη 8).

9 Επομένως, η προσφυγή της Επιτροπής είναι βάσιμη.

10 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εμπροθέσμως τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Επειδή η Ιρλανδία ηττήθηκε και η Επιτροπή είχε υποβάλει τέτοιο αίτημα, η Ιρλανδία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

1) **Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 1999/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουνίου 1999, για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης των προσόντων σχετικά με τις επαγγελματικές δραστηριότητες που καλύπτονται από τις οδηγίες ελευθέρωσης, καθώς και μεταβατικών μέτρων, και για τη συμπλήρωση του γενικού συστήματος αναγνώρισης των διπλωμάτων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.**

2) **Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.**

Schintgen Σκουρής Colneric

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Οκτωβρίου 2003.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος

Β. Σκουρής